

Het huwelijk tussen man en vrouw in Christus (1)

Door: G.H. Plaggenmars (Laar, Dld.)

Waarom deze titel, en wat heeft Christus met jouw huwelijk te maken? Is het huwelijk niet iets tussen man en vrouw, iets wat binnen de muren van je huis besproken dient te worden? Moet je daar niet samen uit komen? Nee, beslist niet! Nooit kan of mag je Christus weglaten uit je huwelijk; zonder Hem is of gaat het huwelijk kapot! Eenheid in het geloof is eenheid in het huwelijk.

Hoe denken veel mensen over deze triangel (Christus - man - vrouw) en wat is zo'n huwelijk? Houdt dat in dat er op gezette tijden gebeden en gelezen wordt, als het past in de planning? Waar de jeugd naar de bijbelschool gaat, of naar catechisatie en vereniging? Waar men het liefst naar een christelijke school gaat als het niet teveel moeite kost, en als er tijd is twee keer per zondag naar de kerk wordt gegaan? Is dit het huwelijk wat we moeten nastreven, of is dit slechts het begin ervan? Ik zou zeggen: dit is het begin ervan. Wat ik noem zijn zichtbare dingen, maar het christelijke huwelijk gaat toch dieper.

Moeilijkheden...

Hoe werkt het huwelijk in Christus praktisch uit wanneer er moeilijkheden zijn? In elke relatie zijn er immers weleens moeilijkheden. Dit werkt tot versterking of tot verwijdering van elkaar. Christus is voor ons de bindende factor in ons huwelijk: met de Bijbel in de handen kunnen we elkaar altijd weer vinden. Dus in Christus! Dan buig je je hoofd, of slik je een keer en praat je verder, want je wilt samen in Christus verder, je huwelijk is voor God en door God gezegend, zoals het huwelijksformulier zegt:

"Het huwelijk is niet bedacht door mensen, maar ingesteld door God zelf. Dat blijkt direct aan het begin van de geschiedenis van de mensheid, zoals die wordt beschreven in het boek Genesis. Nadat God hemel en aarde had geschapen, vormde hij de mens als man en vrouw. Hij schiep hen naar zijn

beeld en gaf hun samen de opdracht de aarde te beheren en in cultuur te brengen. God had eerst de man geschapen en liet hem ervaren dat het niet goed was alleen te zijn. Onder de levende schepselen trof Adam er niet één aan die bij hem paste. Hij miste iemand met wie hij het leven kon delen. Daarom liet God een diepe slaap over de man komen en bouwde uit een van zijn ribben een vrouw.”

Je zult hier misschien tegenwerpen: ‘Ja, het is makkelijk te zeggen: ‘In Christus komen jullie er wel uit. Jij kent mijn problemen of verdriet niet!’ Maar heb je dan de triangel goed voor ogen? Jij, je echtgenoot/echtgenote en Christus? Je staat altijd tegenover twee! Ik zeg niet dat je ongelijk hebt, je echtgenoot of echtgenote kan ook ongelijk hebben. Daarom kan je met de Bijbel in de hand, met Gods Woord, elkaar weer vinden. Elke keer opnieuw.

Dit teruggaan naar de ‘basis’ is dan ook heel belangrijk, maar dan moeten jullie het beiden willen en doen. Gaat dit fout, dan is dat altijd als je de triangel weggenomen hebt. Dit kan door één van beiden gebeuren, ook al reken je zelf wel met Christus.

Hoe moet je verder wanneer bijvoorbeeld binnen het huwelijk de kerkkeuze moeilijk ligt? In deze tijd van onrust binnen onze kerk zie je ook binnen de gezinnen de discussie weer aangewakkerd worden. Mensen van buiten de ware kerk komen met ‘bijna waarheden’ soms een heel eind. Het is dan juist zo belangrijk het gesprek samen aan te gaan, en ook zelf te onderzoeken wat er gevraagd wordt, of misschien niet gevraagd wordt. Je hoeft niet na te apen wat een ander zegt, maar mag en moet zelf onderzoeken wat er van je gevraagd wordt (je geestelijke wapenrusting aantrekken). Natuurlijk mag je getuigen, maar overtuigen kan je als mens niet, dat moet je in je hart gegeven worden. Je wordt er verdrietig van als je je echtgenoot of echtgenote achter moet laten in een andere kerk. Maar juist dan blijft jouw getuigenis over! En dan zul je moeten vechten voor je huwelijk (en eventuele kinderen) en steeds opnieuw blijven getuigen!

Dan lijkt het vaak eenzaam of heb je misschien het gevoel dat je tekort hebt geschoten. Dan mag je zien op Christus: Hij staat naast je en helpt je bij elke stap. Dit is misschien ‘makkelijk gezegd’ en hoe eenvoudig struikelen we niet hierin, vaak zelfs over dezelfde rotsblokken. Elke avond moeten we het hoofd weer buigen. Doe dit dan samen! Geef toe dat je zondig bent tegenover elkaar en ook

tegenover je kinderen; bid persoonlijk aan tafel en neem je dagelijkse beslommeringen mee in het gebed; bid voor de kerk aan tafel voor je ouderling en diaken en de kerkenraad; bid voor de overheid. Laat zien waar je hart vol van is: dan zul je elkaar weer vinden. Maar dan moet Christus wel jullie bindende factor zijn.

Het huwelijk in Christus en kinderen

Het huwelijk in Christus zal ook zijn uitwerking hebben op de verhoudingen in een gezin met kind(eren). Een vader kan soms boos zijn op zijn kind en straf uitdelen en achteraf toch moeten erkennen dat dit onterecht was. Dit valt niet mee tegenover opgroeiende kinderen: ze noemen je vader, zoals ze ook de Hemelse Vader mogen noemen. Dan moeten we sorry zeggen en toegeven maar een zwak en zondig iemand te zijn ten opzichte van onze Hemelse Vader. Als 'aardse vader' kun je dit dan goed maken en eventueel samen met je kind (naast een kus en een knuffel) bidden tot de Hemelse Vader - Hij heeft het wél goed gezien en ik als aardse vader niet, dan gaan we met onze Vader praten!

Ook kan ik me voorstellen dat als je ouders bent met kinderen die gestudeerd hebben, je het gevoel hebt dat je snel uit gepraat bent. Maar wereldse kennis waar mensen op afgerekend worden, is dat hetzelfde als geloven in onze Vader? Nu stel ik hem scherper: is iemand met een handicap minder qua geloof dan iemand met een master opleiding? Ja, dit is een rare vraag en je gevoel zegt nu: nee, dat kan niet zo zijn. En inderdaad, dat kan niet zo zijn. Daarom: in je huwelijk en ook in het gezin ben je één in Christus, als het goed is. Dan sta je niet bóven elkaar, maar ben je elkaar tot hand en voet! Dan probeer je dienend te zijn in je huwelijk en gezin en probeer je elkaar te helpen in Christus!

Het kinderloze huwelijk

Kinderen zijn voor velen een deel van het huwelijk. Maar is het anders als God ze niet geschonken heeft? Opnieuw een vraag waarvan je gevoel zegt: nee, en opnieuw klopt dat. Al werd er in het verleden wel eens zo, verbazingwekkend genoeg, naar gekeken. Ook de afgelopen jaren hoorde je wel eens van die opmerkingen: 'Daar zal wel wat zijn, want ze hebben geen kinderen', of: 'Die man of vrouw zal wel wat gedaan hebben, want God heeft hun of hem zo gestraft'.

Broeders en zusters, ik kan hier met een paar korte opmerkingen op reageren.

We zijn samen één lichaam: de één kan niet zonder de ander, we hebben allemaal onze taak. Gemis zal er zijn wanneer het huwelijk kinderloos blijft, dat is zeker, maar doordat we samen één lichaam zijn, mogen we samen onze kinderen opvoeden! Dat is een taak van alle gelovigen in de kerk! Kritiek geven is het makkelijkste wat er is. Onze tong is onze grootste vijand! Vergeet niet dat de Bijbel ons leert elkaar niet makkelijk te verwerpen: *“De steen, die de bouwers verworpen hadden, is tot een hoeksteen geworden” (Ps. 118:22).*

Triangel

Het huwelijk in Christus zal zijn uitwerking hebben op ons gehele leven. Veel zou genoemd kunnen worden, zoals het gebruik van televisie, smartphones, internet, etc. Kunnen we dat precies voor een ander bepalen? Het lijkt me niet, maar voorzichtigheid is wel geboden. En daarin op elkaar toezien en aanspreken mag en moet kunnen.

Beslissend is steeds de triangel, het huwelijk in Christus, wat doorslaggevend is voor het huwelijks- en gezinsleven en ook doorwerkt in de kerk. De kerk, waarin je uiteindelijke gezin, je familie is, daar zijn je kinderen! Je mag in de kerk op elkaar toezien en elkaar helpen in Christus! Op alle vlakken elkaar helpen, bijstaan en aanspreken. De toon is wel bepalend. We mogen elkaar dienen: eerst binnen het huwelijk en dan daarbuiten, waarbij ook oudsten (ouderlingen) zijn aangesteld om de kerk (gemeente) te dienen.

Dienen, elkaar tot hand en voet zijn, is moeilijk. Je laten aanspreken geeft nooit een fijn gevoel, maar als je dan samen in gebed kan en beiden je hoofd buigt kunnen we wel samen verder komen. En dan kan Christus Zijn Kerk bouwen. We mogen er op vertrouwen dat Hij bouwt in ons gezin en in de kerk. Zo mogen we samen bouwen, opdat de bruid wordt voltooid.